

Organitza:

Associació Musical la Brufaganya

Patrocinen:

Col·laboren:

SANTUARI DE SANT MAGÍ DE LA BRUFAGANYA
Pontils - Baixa Segarra / Conca de Barberà
GPS: 41° 29' 04.0" N 1° 26' 56.5" E

NITS MUSICALS BRUFAGANYA

8è FESTIVAL D'ESTIU '19

13 de juliol, a les 21.30 h

COR JOVE DE L'ORFEÓ CATALÀ,
Ars Musicae. Orquestra Barroca

www.brufaganya.cat

NITS
MUSICALS
DE LA
BRUFAGANYA

Cor Jove de l'Orfeó Català

Ars Musicae-Orquestra Barroca (Bernat Cabot, concertí)

Edwin Garcia, tiorba i guitarra

Eva del Campo, clave

Elisenda Arquimbau, mezzosoprano (Dido)

Pau Bordas, baríton (Aeneas)

Albert Baena, contratenor (Fetillera)

Maria Chapman i Andrea Martí, sopranos (Belinda)*

Anna Niebla, soprano (Segona dama)

Amàlia Cuenca, contralt (Primera bruixa)*

Txell Sánchez, contralt (Segona Bruixa)*

Alejandro López, tenor (Primer mariner)*

Sergio Aunió, Marc Majó i Josep Rovira, tenors (Tres mariners)*

Marina Viñals, soprano (Phoebus)*

Roger Casanova, baríton (He)*

Helena Tajadura, contralt (She)*

Emily Collinson, soprano, i **Àlex Honrubia**, baríton (Dos cortesans)*

Esteve Nabona, director

* Solistes del Cor Jove de l'Orfeó Català

El Cor Jove de l'Orfeó Català forma part de l'Escola Coral de l'Orfeó Català que rep el mecenatge de Fundació Banco Santander

PROGRAMA

Dido & Aeneas Z. 626, de Henry Purcell (1659-1695)

Sinopsi

Pròleg. Al mar

Després de la tempesta marina descrita en l'obertura, Phoebus, déu de la llum i la música, anima els tritons i les nereides a cantar a un nou amor que ha de néixer. Ella i ell (personatges anònims encara) es declaren amor etern, un amor que només podrà separar la mort. El cor canta a Thetis, deessa del mar, perquè faci possible aquest amor.

Acte I

En l'obertura, la tempesta desvia el vaixell d'Aeneas, que ha rebut el mandat de Júpiter de fundar la nova Troia (Roma), a les ribes de Cartago.

Escena I. Al palau de Dido.

Dido, reina de Cartago, es lamenta per la seva desgràcia, convençuda que el seu amor no és correspost. Belinda, la seva germana i dama de companyia, juntament amb la segona dama (Second Woman) procuren d'animar-la apel·lant que té ennuvolada la ment fins al punt de no veure la realitat. Li demanen que rebi l'enamorat Aeneas. El príncep troià, captivat per la bellesa de Dido, li declara el seu amor i ella li correspon. El poble canta la unió dels dos monarques, perquè portaran la felicitat i la prosperitat a Cartago.

Acte II

Escena I. A la cova de les bruixes.

La fetillera Sorceress, davant les seves bruixes i espectres, conspira per acabar amb la unió dels dos amants i provocar la caiguda de Cartago. Sorceress decideix que, després de la cacera, apareixerà davant Aeneas amb l'aparença de Mercuri i li ordenarà de fer cas a Júpiter i abandonar Cartago i Dido per refundar Troia. El cor de bruixes manifesta autocomplaença per la maldat de què són capaces.

Escena II. Al bosc.

La cort gaudeix d'un encantador dia de cacera, però de sobte es desencadena una forta tempesta que fa córrer tothom cap a la ciutat. Aeneas, però, és interceptat pel fals Mercuri. Aquest li anuncia que aquella mateixa nit ha de partir per no fer enfadar Júpiter. Aeneas accepta la seva missió abnegat, però es lamenta pel seu amor envers Dido i no sap com explicar-li la seva partença.

Acte III

Escena I. Al port.

Un mariner anima els seus companys a preparar els vaixells per a la partença, abans fins i tot que Dido conegui la marxa imminent d'Aeneas. Les bruixes observen l'escena encantades pel que han aconseguit i predient que Dido morirà aquella mateixa nit. L'escena acaba amb una dansa de les bruixes amb els mariners.

Escena II. Al palau de Dido.

Aeneas intenta persuadir Dido que la seva intenció no era abandonar-la, tan sols volia fer enfadar els déus. Ara està decidit a quedar-se a Cartago malgrat l'ordre de Júpiter. En un duet trepidant, una Dido ofesa obliga Aeneas a anar-se'n, malgrat que sap que això provocarà irremissiblement la seva mort. En el "Lament de Dido", la paraula "recorda'm" es repeteix una vegada i una altra. Sobre el cadàver de Dido, un cor de cupidos ploren el cor trencat de la reina i, tot llançant roses damunt la seva tomba, prometen restar al seu costat per no abandonar-la mai.